

Υπόθεση C-324/21

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία κατάθεσης:

25 Μαΐου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Raad van State (Κάτω Χώρες)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

19 Μαΐου 2021

Αναιρεσείων:

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Αναιρεσίβλητος:F.**Αντικείμενο της κύριας δίκης**

Η αίτηση αναίρεσης στη διαφορά της κύριας δίκης στρέφεται κατά της απόφασης του Rechtbank Den Haag (πρωτοδικείου της Χάγης, Κάτω Χώρες) της 16ης Ιουλίου 2019, με την οποία έγινε δεκτή η ασκηθείσα προσφυγή του F. κατά της απόφασης του Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (υφυπουργού δικαιοσύνης και ασφαλείας, Κάτω Χώρες, στο εξής: υφυπουργός) της 1ης Ιουλίου 2019, με την οποία ο τελευταίος έθεσε τον F. υπό κράτηση εν αναμονή της απομάκρυνσης, με την αιτιολογία ότι η Ιταλία εξακολουθούσε να είναι υπεύθυνη για την εξέταση της αίτησης [διεθνούς προστασίας του F.], και διατάχθηκε η άρση του μέτρου κράτησης, καθόσον κατά το χρονικό σημείο της θέσης υπό κράτηση δεν υφίστατο πλέον κανένα συγκεκριμένο στοιχείο σύνδεσης για τη μεταφορά βάσει του κανονισμού Δουβλίνο III, δεδομένου ότι η ευθύνη της Ιταλίας για την εκ νέου ανάληψη του αλλοδαπού εξέλιπε με την παρέλευση της προθεσμίας μεταφοράς στις 19 Ιουνίου 2019.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Αίτηση βάσει άρθρου 267 ΣΛΕΕ για ερμηνεία του άρθρου 29 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της

26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (στο εξής: κανονισμός Δουβλίνο III).

Το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο διευκρινίσεις σχετικά με την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού στην περίπτωση κατά την οποία ήδη υφίσταται μεταξύ δύο κρατών μελών διακανονισμός για την ανάληψη της ευθύνης για την εξέταση και ο αλλοδαπός διαφεύγει πριν από τη μεταφορά μεταξύ των δύο κρατών μελών και, εν συνεχεία, υποβάλλει εκ νέου σε τρίτο κράτος μέλος αίτηση διεθνούς προστασίας. Το αιτούν δικαστήριο έχει διαπιστώσει, συναφώς, ότι με σκοπό την αποφυγή της παρελεύσεως της προβλεπόμενης στο άρθρο 29, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού Δουβλίνο III προθεσμίας μεταφοράς και της περιέλευσης της ευθύνης για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος, για τον λόγο ότι αλλοδαπός εξακολουθεί να διαφεύγει, ορισμένα κράτη μέλη ακολουθούσαν στην πράξη μια μέθοδο για τον υπολογισμό των προθεσμιών μεταφοράς που είναι γνωστή ως chain rule. Ο κανόνας αυτός, ο οποίος διαμορφώθηκε από τη Dublin Contact Committee¹, ορίζει ότι η προθεσμία μεταφοράς αρχίζει εκ νέου όταν ο αλλοδαπός διαφεύγει πριν από τη μεταφορά και υποβάλλει εκ νέου πριν από την παρέλευση της προθεσμίας αυτής σε τρίτο κράτος μέλος αίτηση διεθνούς προστασίας. Δεδομένου ότι ο chain rule δεν έχει (ακόμη) νομική υπόσταση, πλην όμως εφαρμόζεται ήδη στην πρακτική των κρατών, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται εάν η εφαρμογή του εν λόγω κανόνα αντιβαίνει στον κανονισμό Δουβλίνο III.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180) την έννοια ότι ήδη αρξάμενη προθεσμία μεταφοράς βάσει του άρθρου 29, παράγραφοι 1 και 2, αρχίζει να τρέχει εκ νέου από το χρονικό σημείο κατά το οποίο ο αλλοδαπός, αφότου ματαίωσε μέσω διαφυγής τη μεταφορά από κράτος μέλος, αιτείται εκ νέου διεθνή προστασία σε άλλο (εν προκειμένω τρίτο) κράτος μέλος;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Κανονισμός Δουβλίνο III, ιδίως αιτιολογικές σκέψεις 4, 5, 9, 19 και 28, καθώς και άρθρα 2, 3, 18, 19, 20, 21, 23, 25, 26, 27 και 29

¹ Η Dublin Contact Committee είναι ομάδα εθνικών πραγματογνωμόνων οι οποίοι διορίζονται από τα κράτη μέλη και συμβουλευούν την Επιτροπή κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της βάσει του κανονισμού Δουβλίνο III και των σχετικών εφαρμοστικών κανόνων.

Κανονισμός (ΕΚ) 1560/2003 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 118/2014 της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 2014, ιδίως άρθρο 9

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Vreemdelingenwet 2000 (νόμος των Κάτω Χωρών του 2000 περί αλλοδαπών), ιδίως άρθρα 8, 28, 30, 59a και 106

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της κύριας δίκης

- 1 Στις 24 Νοεμβρίου 2017, ο F., ο οποίος κατάγεται από τη Γκάμπια (στο εξής: F.), υπέβαλε στις Κάτω Χώρες αίτηση διεθνούς προστασίας. Δεδομένου ότι προηγουμένως είχε υποβάλει στην Ιταλία αίτηση διεθνούς προστασίας, οι Κάτω Χώρες απηύθυναν στην Ιταλία αίτημα για την εκ νέου ανάληψή του. Λόγω μη απάντησης του αιτήματος εκ νέου ανάληψης από την Ιταλία εντός της ταχθείσας προθεσμίας δύο εβδομάδων, το αίτημα έγινε δεκτό, σύμφωνα με το άρθρο 25, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III, στις 19 Δεκεμβρίου 2017. Με έγγραφο της 29ης Ιουνίου γνωστοποίησαν οι αρχές των Κάτω Χωρών στην Ιταλία ότι ο B. διέφυγε και για τον λόγο αυτό δεν μπορούσε να μεταφερθεί εντός της ταχθείσας εξάμηνης προθεσμίας. Με αυτόν τον τρόπο, η προθεσμία μεταφοράς παρατάθηκε έως τις 19 Ιουνίου 2019.
- 2 Ο F. υπέβαλε, εν συνεχεία, στις 29 Μαρτίου 2018 στη Γερμανία αίτηση διεθνούς προστασίας, πλην όμως δεν προκύπτει από τα προσκομισθέντα έγγραφα ότι η Γερμανία εξέδωσε απόφαση επί της αιτήσεως αυτής.
- 3 Στις 30 Σεπτεμβρίου 2018, ο F. υπέβαλε εκ νέου αίτηση διεθνούς προστασίας στις Κάτω Χώρες. Με απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2019, ο υφυπουργός απέρριψε την εξέταση της αίτησης αυτής με την αιτιολογία ότι η Ιταλία εξακολουθούσε να είναι υπεύθυνη για την εξέταση.
- 4 Μετά την έκδοση της απορριπτικής απόφασης της 31ης Ιανουαρίου 2019, ο F. διέφυγε της επιτήρησης των εθνικών αρχών, πλην όμως εντοπίστηκε πέντε μήνες αργότερα στις Κάτω Χώρες και συνελήφθη, οπότε ο υφυπουργός, με απόφαση της 1ης Ιουλίου 2019, τον έθεσε υπό κράτηση εν αναμονή της απομάκρυνσης για τον σκοπό της μεταφοράς στην Ιταλία.
- 5 Κατά της απόφασης αυτής, ο B. άσκησε προσφυγή στο Rechtbank Den Haag (πρωτοδικείο της Χάγης, Κάτω Χώρες), το οποίο εξέδωσε στις 16 Ιουλίου 2019 την προσβαλλόμενη απόφαση.

Κύρια επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 6 Προς στήριξη της αίτησης αναίρεσής του, ο υφυπουργός προβάλλει ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε ότι η προθεσμία μεταφοράς είχε ήδη παρέλθει στις 19 Ιουνίου 2019 και ότι, επομένως, ο F. δεν επιτρεπόταν να τεθεί υπό κράτηση. Επικαλούμενος τον chain rule, ο υφυπουργός υποστηρίζει ότι η προθεσμία μεταφοράς που ισχύει μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Ιταλίας άρχισε εκ νέου με την αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβλήθηκε εν τω μεταξύ στις 29 Μαρτίου 2018 στη Γερμανία, και συνεπώς η Ιταλία εξακολουθεί να είναι υπεύθυνη για την εξέταση. Ο κανόνας αυτός εφαρμόζεται στην πράξη από πλείονα κράτη μέλη προκειμένου να αντιμετωπισθεί το κίνητρο διαφυγής· η φράση «άλλο κράτος μέλος» στο άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III μπορεί να αφορά ακόμη και τρίτο κράτος μέλος και για τον λόγο αυτό επιτρέπει ερμηνεία σύμφωνα με τον chain rule, κατά την οποία η προθεσμία μεταφοράς έξι έως 18 μηνών που ίσχυε μεταξύ του κράτους μέλους που υπέβαλε το αίτημα (εν προκειμένω των Κάτω Χωρών) και του υπεύθυνου κράτους μέλους αρχίζει εκ νέου όταν ο F. αιτείται εκ νέου διεθνή προστασία πριν από την παρέλευση της προθεσμίας αυτής σε τρίτο κράτος μέλος (εν προκειμένω στη Γερμανία).

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 7 Όπως διαπιστώνει το αιτούν δικαστήριο, δεν αμφισβητείται στο πλαίσιο της κατ' αναίρεση διαδικασίας ότι η Ιταλία έκανε δεκτό αίτημα εκ νέου ανάληψης των Κάτω Χωρών στις 19 Δεκεμβρίου 2017 και ότι η προθεσμία μεταφοράς, η οποία άρχισε με την αποδοχή του αιτήματος αυτού, παρατάθηκε βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III σε κάθε περίπτωση κατά δώδεκα μήνες έως τις 19 Ιουνίου 2019.
- 8 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η προθεσμία έξι μηνών και οι προϋποθέσεις παράτασής της βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III πρέπει να εφαρμόζονται στενά. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο έκρινε στη σκέψη 72 της απόφασης της 19ης Μαρτίου 2019, Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218) ότι το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III δεν προβλέπει, για την παράταση της προθεσμίας μεταφοράς στις περιπτώσεις τις οποίες αφορά η εν λόγω διάταξη, καμία διαβούλευση μεταξύ του κράτους μέλους που υπέβαλε το αίτημα και του υπεύθυνου κράτους μέλους. Περαιτέρω, έχει κρίνει επανειλημμένως ότι οι διαδικασίες αναδοχής και εκ νέου ανάληψης πρέπει να διεξάγονται σύμφωνα με τους κανόνες τους οποίους θεσπίζει, μεταξύ άλλων, το κεφάλαιο VI του κανονισμού Δουβλίνο III και, ειδικότερα, με τήρηση μιας σειράς επιτακτικών προθεσμιών (πρβλ. αποφάσεις της 26ης Ιουλίου 2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, σκέψεις 49 και 50, της 25ης Ιανουαρίου 2018, Hasan, C-360/16, EU:C:2018:35, σκέψη 60, καθώς και της 13ης Νοεμβρίου 2018, X και X, C-47/17, EU:C:2018:900, σκέψη 57). Στη σκέψη 70 της τελευταίας απόφασης, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι αυτές οι αποκλειστικές προθεσμίες μαρτυρούν την

ιδιαίτερη σημασία που αναγνώρισε ο νομοθέτης της Ένωσης στον ταχύ καθορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο να εξετάσει αίτηση διεθνούς προστασίας. Ο νομοθέτης της Ένωσης αναγνώρισε ότι τέτοιες αιτήσεις ενδέχεται για τον λόγο αυτό να απαιτείται να εξετάζονται από κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό που είναι υπεύθυνο βάσει των κριτηρίων του κεφαλαίου III του εν λόγω κανονισμού.

- 9 Υπό το πρίσμα της ανωτέρω νομολογίας πρέπει να γίνει δεκτό ότι μεταξύ της Ιταλίας και των Κάτω Χωρών ισχύει αποκλειστική προθεσμία 18 μηνών και ότι η υπέρβαση της προθεσμίας αυτής συνεπάγεται τη μετατόπιση της ευθύνης μεταξύ των δύο κρατών μελών. Ανακύπτει βέβαια το ζήτημα κατά πόσον η προθεσμία ασκεί επιρροή κατά την εξέταση νέας αίτησης διεθνούς προστασίας σε τρίτο κράτος μέλος, δεδομένου ότι το άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III δεν φαίνεται να αφορά άμεσα την περίπτωση αλλοδαπού ο οποίος όχι μόνο διέφυγε, αλλά επιπλέον υπέβαλε στις 29 Μαρτίου 2018 –δηλαδή εντός της ισχύουσας μεταξύ της Ιταλίας και των Κάτω Χωρών προθεσμίας μεταφοράς– στη Γερμανία νέα αίτηση διεθνούς προστασίας. Το αιτούν δικαστήριο θεωρεί την επίλυση αυτού του ζητήματος κρίσιμη για να μπορέσει να κρίνει αν ο κανονισμός Δουβλίνο III μπορεί να ερμηνευθεί βάσει του chain rule.
- 10 Για την επίλυση του ζητήματος, το αιτούν δικαστήριο εξετάζει δύο ενδεχόμενα: Στο πρώτο ενδεχόμενο, οι προθεσμίες του άρθρου 29 του κανονισμού Δουβλίνο III επιδρούν μόνο στη σχέση μεταξύ του υπεύθυνου κράτους μέλους και του κράτους μέλους που υπέβαλε το αίτημα, ήτοι της Ιταλίας και των Κάτω Χωρών, ενώ στο δεύτερο ενδεχόμενο, το οποίο στηρίζεται στον chain rule, μπορεί να αρχίσει να τρέχει εκ νέου η αρχική προθεσμία μεταφοράς η οποία ισχύει και στη σχέση μεταξύ της Ιταλίας και τρίτων κρατών μελών εντός των οποίων ο αλλοδαπός αιτήθηκε διεθνή προστασία.
- 11 Στο πλαίσιο του πρώτου σεναρίου, το άρθρο 29 του κανονισμού Δουβλίνο III έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη σε αυτό προθεσμία μεταφοράς ισχύει αποκλειστικά μεταξύ των δύο κρατών μελών τα οποία είχαν συνάψει τον διακανονισμό για την αναγνώριση της ευθύνης για την εξέταση, στον οποίο στηρίχθηκε η απόφαση μεταφοράς (πρβλ. απόφαση Jawo, σκέψη 59, στην οποία γίνεται αναφορά στα «δύο ενδιαφερόμενα κράτη μέλη»). Το γεγονός ότι ο ίδιος αλλοδαπός αιτείται διεθνή προστασία σε τρίτο κράτος μέλος μετά τη θέση σε ισχύ του εν λόγω διακανονισμού, δεν ασκεί επιρροή στη διάρκεια της προθεσμίας μεταφοράς.
- 12 Η προηγηθείσα ερμηνεία συνεπάγεται εν προκειμένω ότι η προθεσμία μεταφοράς, η οποία άρχισε εκ νέου στις 19 Δεκεμβρίου 2017 μεταξύ της Ιταλίας και των Κάτω Χωρών, παρήλθε μετά από 18 μήνες, όπερ σημαίνει ότι η ευθύνη για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας περιήλθε στις 20 Ιουνίου 2019 στις Κάτω Χώρες και ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι κατά το χρονικό σημείο της θέσης του F. υπό κράτηση δεν υφίστατο πλέον κανένα στοιχείο σύνδεσης για τη μεταφορά βάσει του κανονισμού Δουβλίνο III.

- 13 Υπέρ της ερμηνείας σύμφωνα με το πρώτο σενάριο συνηγορεί το γεγονός ότι αυτή συνάδει με τον σκοπό του κανονισμού Δουβλίνο III να προσδιορίζεται ταχέως, με σαφή και λειτουργικό τρόπο, το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας. Τούτο είναι σημαντικό προκειμένου να κατοχυρώνεται η πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες χορήγησης διεθνούς προστασίας και να είναι δυνατή η ταχεία εξέταση αιτήσεων αυτούς του είδους, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 4 και 5 του κανονισμού Δουβλίνο III, καθώς και τις σκέψεις 58 και 59 της απόφασης Jawo. Εφόσον το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα δεν είναι σε θέση να πραγματοποιήσει τη μεταφορά του αλλοδαπού στο υπεύθυνο κράτος μέλος εντός της προθεσμίας των 18 μηνών, η ευθύνη για την εξέταση περιέρχεται αυτοδικαίως στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα.
- 14 Κατά της ερμηνείας αυτής μπορεί να υποστηριχθεί ότι αυτή προωθεί το forum shopping και τις δευτερογενείς μετακινήσεις. Από την υπό κρίση ένδικη διαφορά καθίσταται σαφές ότι ο αλλοδαπός μπορεί να προσδιορίσει σε σημαντικό βαθμό ο ίδιος, μέσω της διαφυγής και της διέλευσης, ποιο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας του. Συγκεκριμένα, εφόσον ο αλλοδαπός διαφεύγει για αρκετό χρόνο, το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα δεν έχει τη δυνατότητα να τον μεταφέρει στο υπεύθυνο κράτος μέλος εντός της προθεσμίας μεταφοράς, οπότε η υποχρέωσή του για την εκ νέου ανάληψη του αλλοδαπού βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III εκλείπει. Επίσης, το τρίτο κράτος μέλος εντός του οποίου ο αλλοδαπός εμφανίζεται και αιτείται εκ νέου διεθνή προστασία πρέπει συχνά να καταβάλει εκτεταμένες προσπάθειες προκειμένου να επιτύχει τη σύναψη διακανονισμού για την εκ νέου ανάληψη ή την αναδοχή. Τούτο αντιβαίνει στους σκοπούς του κανονισμού Δουβλίνο III, να εξετάζονται ταχέως αιτήσεις διεθνούς προστασίας και να αποφεύγεται το forum shopping (πρβλ. αιτιολογική σκέψη 5 του εν λόγω κανονισμού και απόφαση της 7ης Ιουνίου 2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, σκέψη 54).
- 15 Σε αυτό το πλαίσιο, το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί ότι η Επιτροπή συμεριζεται τη διαπίστωσή του ότι υπό το κράτος του ισχύοντος κανονισμού Δουβλίνο III υφίσταται τάση για forum shopping. Τούτο προκύπτει, κατά πρώτον, από την αιτιολογική σκέψη 25 της πρότασης της Επιτροπής για την αναδιατύπωση του εν λόγω κανονισμού (COM[2016]270 τελικό) η οποία φαίνεται να υποδηλώνει ότι είναι ορθή η ερμηνεία του άρθρου 29 του ισχύοντος κανονισμού Δουβλίνο III σύμφωνα με το πρώτο σενάριο, και, κατά δεύτερον, από το άρθρο 35, παράγραφος 2, της νέας πρότασης της Επιτροπής για κανονισμό για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης (COM[2020]610 τελικό). Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, προθεσμία μεταφοράς που δεν έχει παρέλθει διακόπτεται όταν αλλοδαπός διαφεύγει και το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά ενημερώνει σχετικά το υπεύθυνο κράτος μέλος. Εφόσον ο αλλοδαπός εμφανισθεί αργότερα ξανά σε αυτό το κράτος μέλος, αρχίζει εκ νέου η προθεσμία μεταφοράς, οπότε ο αλλοδαπός μπορεί ακόμη να μεταφερθεί εντός της εναπομένουσας προθεσμίας. Κατά το αιτούν δικαστήριο, σε αυτήν την περίπτωση

πρόκειται για εντελώς διαφορετική μέθοδο καταπολέμησης του forum shopping σε σχέση με τον chain rule.

- 16 Το αιτούν δικαστήριο τονίζει στο πλαίσιο του δεύτερου ενδεχόμενου ότι η προθεσμία μεταφοράς που ίσχυε μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Ιταλίας, σύμφωνα με την εκ μέρους του υφυπουργού ερμηνεία του chain rule στην προκείμενη ένδικη υπόθεση, ανερχόταν σε 18 μήνες και παρήλθε στις 19 Ιουνίου 2019. Δεδομένου ότι ο F. διέφυγε και εν συνεχεία αιτήθηκε –στις 29 Μαρτίου 2018, συνεπώς πριν από την παρέλευση της προθεσμίας αυτής– στη Γερμανία εκ νέου διεθνή προστασία, άρχισε εκ νέου η προθεσμία βάσει του chain rule. Εξ αυτού του λόγου, η προθεσμία εντός της οποίας μπορούσε να πραγματοποιηθεί η μεταφορά στην Ιταλία παρατάθηκε εν τοις πράγμασι στις 29 Μαρτίου 2018 κατά 18 μήνες έως τις 29 Σεπτεμβρίου 2019. Σύμφωνα με αυτή την επιχειρηματολογία, η Ιταλία εξακολουθούσε να είναι το υπεύθυνο κράτος μέλος για την εξέταση της αίτησης του F., ώστε ο F. επιτρεπόταν να τεθεί υπό κράτηση την 1η Ιουλίου 2019 για τον σκοπό της μεταφοράς στην Ιταλία.
- 17 Με την εφαρμογή του προαναφερθέντα κανόνα μπορεί βέβαια να αντιμετωπισθεί το κίνητρο διαφυγής και δευτερογενών μετακινήσεων, δεδομένου ότι καθίσταται μη ελκυστικό για αλλοδαπούς να επιχειρούν μέσω της διαφυγής και της διέλευσης να μετατοπίσουν την ευθύνη για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος· ωστόσο, ο κανόνας αυτός δεν έχει δεσμευτική νομική ισχύ υπό το κράτος του ισχύοντος κανονισμού Δουβλίνο III, δεδομένου ότι τα πρωτόκολλα της Dublin Contact Committee συνιστούν απλώς απόδοση ανεπίσημων συζητήσεων οι οποίες δεν δεσμεύουν τα κράτη μέλη και την Επιτροπή. Το γεγονός ότι ο chain rule δεν έχει δεσμευτική νομική ισχύ οδηγεί σε διχογνωμία μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με την εφαρμογή του εν λόγω κανόνα, εξαιτίας της οποίας μπορούν να προκύψουν καταστάσεις στις οποίες πλείονα κράτη μέλη θεωρούν εαυτόν ως υπεύθυνο για την εξέταση ή να μην θεωρεί ούτε ένα κράτος μέλος εαυτόν ως υπεύθυνο για την εξέταση, γεγονός που αντιβαίνει στον επιδιωκόμενο με τον κανονισμό Δουβλίνο III σκοπό της ταχύτητας κατά την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας.